

BECK TAMÁS

Adásszünet

*A külvilág álmodba beszivárog:
kulcslyukon a cigaretta füstje.
Úgy volt, a történet végét kivárod.
Hánykolódsz az ágyon, mint éjjeli kajütben.*

*A himnusz elhangzott. A szellemkép sziszeg csak.
Sértődött készülék. Rá senki sem figyel ma.
A Hold gazdátlan. A borkolás apádé.
S a történet végén az ébredés ajándék.*

Eseményhorizont

*Egy forgatókönyvíró képzeletében időzöm. Pontosabban
egy fekete lyuk felszínén, ahol a cselekményt folyton
lassítja a növekvő gravitáció. Pedig az igazság csak
időben érvényesülhet, akár egy dallam: mindkettő
hangok egymásutánja. Persze korántsem biztos,
hogy a történetnek vége is van. Meglehet, hasztalanul
járom be a várost, miközben keresem a tekinteted.*

Városodás

*Részemmé válsz, ahogyan egy város teszi önnön
peremkerületévé a környező településeket, azok
falusias vonásait megszüntetve: beszédedből
kivesznek a tájszólások, 'e' hangjaid zártabbá
lesznek, s otthonról hozott közvetlenséged is
lemállik rólad, mint lerombolt vályogfalak,
amikor munkagépek teremtenek helyet a
leendő lakótelepnek. Gyermekkorod eltűnő
zöldövezet, melynek helyén egy városrendezési
terv értelmében út épül a felnőtté válás felé.*